

7 1940. Obil - Archiwum

2174

-4-

2174

Selekcja, Gulecka Eugenia, ur. w r. 1923
 aresztowana 10. lutego 1940 r. wraz z rodziną. Wywieziono
 nas na przymusowe roboty lesne do Archangielskiej oblasiej
 na posesję Obil. Posiedzie ten był powojny, data od miast
 nawał i koczownic, na bagnach. Latami w lasach było tylko
 było i całe małe komunisty. Mierkami w baraku, w którym
 przez którego ściany można było zobaczyć co się dzieje na
 podwórku. Hrsznie, brzo, pluszki, wrony i tarakany.

Na posesji tym mieszkało około 500 osób narodowości polskiej
 po większej części rodziny osadników, reszta to robotnicy
 dużo młodzieży około średnich. Młodzieży przeprowadza
 z udziałem starszych rebrania. Życie w obozie było marne,
 przez cały dzień pracowano się w lesie z krótkim odpoczynkiem
 przy śniadaniu. Zarabiałam w lesie po 80 kop. dziennie.

Obrabianie było trudne, bo ten był tylko mógł kupić kto
 zarabiał wrony. B. często brakowało chleba i produktów
 tę było b. mało bywały wygodnie kiedy w szafowej
 można było dostać tylko raz po 9 kop. per
 radnego Stusieru.

Ża nie wyjście do pracy karano aresztem, posiadano
 Golakow pogadanki polityczne na wiekorysi szareloj.
 Ża śpiewanie pieśni polskiej aresztowano Majkę Andronaj
 i Sierokiego Stanisława.

Sowietci dali propagandę komunistyczną, jak tylko mogli
 przy każdym odpoczynku wrzucali rozmowę z Golakow
 na temat komunizmu. Zadbali na posesji o szkołę
 dla dzieci i uczyli w języku Rosyjskim.

Samoa lekarka była słaba, szpital oddalony o 10 kilometrów.

od polskiego trudno było się dostać, a zresztą nie zawsze
były miejsca. Zmarło b. dużo osób:

Aleksander Nowakowski, Spychalska Agnieszka, Jusztowska
Koziałski, Gryszerukowa, Dętko i wiele, wiele innych
których nazwisk oczywiście nie pamiętam.

Z kraju ibrymywałam listy od rodziny, do wybuchu
wojny sowiecko-niemieckiej.

Wolnością wróciłam do nie pamiętam w 1946, do wyjazdu
wróciłam w Teheranie. Z Rosji wyjechałam jako emigrantka